

Resclosa i canal

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Riu Llobregat
Alçada: 183

Coordenades:

Latitud: 41.70587
Longitud: 1.87044
UTM Est (X): 406022
UTM Nord (Y): 4617737

Classificació

Número de fitxa 08182 - 304
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1841
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: diversos propietaris
Fitxes associades:
[Fàbrica tèxtil](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 15/08/2018 - 02:00

Descripció

Resclosa i canal de desviació d'aigües del riu Llobregat al seu pas pel Pont de Vilomara i Rocafort que transformaven la força de l'aigua en energia hidràulica. Aquest dos elements estan fonamentats en la construcció d'una fàbrica tèxtil. La resclosa és un gran mur de pedra que va d'un costat a l'altre del riu Llobregat, amb un bagant de descàrrega al lateral esquerre.

Quan s'obren les comportes, l'aigua baixa en direcció al canal amb la força suficient per fer moure la turbina. El canal està construït al vessant esquerre del riu, on també hi ha la caseta de la comporta. L'aigua baixa canalitzada a l'aire lliure, tot i que segons esmenta Ballbé, cadascun dels propietaris tenia l'obligació de cobrir la seva part sense perjudicar el pas de les aigües. L'obra està feta amb carreus de pedra segellats a la roca i arrebossats de formigó.

Història

La resclosa i el canal es construeixen amb motiu de la instal·lació de la primera fàbrica de teixits al Pont de Vilomara i Rocafort, l'any 1841. El lloc es coneix com el Pla de Roques de Santa Magdalena, que pertanyien a l'Heretat del Pont. Joan Bautista Vilaseca fa un establiment a favor d'Antoni Jover i Sans i Marià Regordosa i Casas per a construir la presa i el canal. L'any 1842 l'Ajuntament de Manresa concedeix el permís, que haurà de passar per sota el primer arc del pont. Les obres s'inicien el 22 de gener de 1843 i finalitzen l'any 1846. Un plet del senyor Vilaseca, propietari dels terrenys, finalitzarà amb la divisió de la futura fàbrica en dues parts i la repartició a parts iguals de l'aigua, el canal i el carcabà. La compra de la bomba de la turbina també anà a càrrec dels dos propietaris.

Bibliografia

BALLBÉ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics, pàgs. 90 i 91. Ed. Centre d'Estudis del Bages.

GONZÁLEZ MORENO, A; CASTILLA, C i FERNANDEZ, A. (1995) Patrimoni: memòria o malson?. Memòries de 1990-1992. Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Arquitectònic Local. Barcelona, pp. 85-97.

